

Arrest

nr. 338 870 van 7 januari 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. BOAMAH
Gijzelaarsstraat 21 / C
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 1 augustus 2025 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 26 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. BOAMAH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 augustus 2025 nam de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde), de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: (...)
Voorna(a)m(en): (...)
Nationaliteit: Ghana
Geboortedatum: (...)2001
Geboorteplaats: C.
RR-nr.: (...)
Verblijvende te: (...) TEMSE

Reden van de beslissing:

Betrokkene bekwam het verblijfsrecht nadat hem in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 een visum gezinshereniging werd toegekend. Hij werd op 12.05.2022 in het bezit gesteld van een bijlage 15 en op 28.06.2022 van een F-kaart. Betrokkene verkreeg het verblijf als zoon van de Belg A. K. (...) met wie hij zich vestigde.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene op 11.01.2024 werd ingeschreven op een afzonderlijk adres.

Betrokkene geeft als reden op dat hij verhuisd is om dichterbij zijn werk te gaan wonen. Uit opzoekingen in de DOLSIS databank kan inderdaad worden vastgesteld dat betrokkene sedert 22.06.2022 quasi onafgebroken aan het werk is.

Met onze brief van 02.06.2025 werd hij geïnformeerd over het feit dat DVZ een onderzoek naar de beëindiging van zijn verblijfsrecht voerde omdat niet langer uit het dossier bleek dat hij nog met zijn vader gevestigd zou zijn. Betrokkene heeft naar aanleiding van onze brief weliswaar bewijzen van tewerkstelling en een verklaring voor zijn verhuis overgemaakt, maar geen stuk waaruit kan blijken dat er met zijn vader nog een afhankelijkheidsrelatie zou bestaan bovenop de gewone affectieve banden tussen volwassen familieleden. Nergens ligt enig document voor waaruit kan besloten worden dat er nog een financiële, materiële of enige andere afhankelijkheidsrelatie zou bestaan tussen betrokkene en zijn vader, sedert betrokkene op 11.01.2024 ingeschreven werd op een afzonderlijk adres. Wel kan worden vastgesteld uit de door betrokkene voorgelegde individuele rekeningen voor 2025 dat hij tijdens een gewone arbeidsmaand (+/- 20 werkdagen) rond de 2.000 euro netto verdient, wat ruim boven het leefloon voor een alleenstaande zit (thans 1.314,20 euro maandelijks). Betrokkene heeft dus middelen die ruim genoeg zijn om op zelfstandige wijze in zijn behoeften te voldoen.

Gelet op het voorgaande is het niet onredelijk te stellen dat er minstens sedert 11.01.2024, datum waarop betrokkene op een afzonderlijk adres werd ingeschreven.

Overeenkomstig art. 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980 kan daarom het verblijfsrecht van betrokkene beëindigd worden.

Om overeenkomstig dit wetsartikel rechtmatig een einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene werd hij op 02.06.2025 verzocht zijn individuele situatie toe te lichten zodat kon getoetst worden of hij eventueel toch het verblijfsrecht verder kon uitoefenen. Dit verzoek werd betekend op 10.06.2025. Betrokkene heeft daarop de volgende documenten overgemaakt:

- *Individuele rekening 2025*
- *Arbeidsovereenkomst interim*
- *Verklaring betrokkene*
- *Attest niet ten laste OCMW*

De aan betrokkene betekende brief vermeldde voorts: "Voor zover er nadien nog geen uitsluitel werd gegeven vanuit onze diensten met betrekking tot dit onderzoek, dient u relevante wijzigingen van uw situatie door te geven aan onze diensten. Dit tot aan de eventuele ontvangst van de F+ kaart." Er werden na 24.06.2024 geen nieuwe stukken meer voorgelegd.

Wat betreft de uitzonderingsgevallen zoals voorzien in artikel 42quater, §4, 1e lid, 1° tot en met 4° van de wet van 15.12.1980 dient het volgende te worden opgemerkt:

Betrokkene voldoet niet aan het geval onder 1°. Hij vestigde zich met zijn vader op 20.03.2022 (binnenkomststempel Brussel Nationaal). Op 11.01.2024 werd hij ingeschreven op een afzonderlijk adres. Zoals hierboven werd uiteengezet, kan niet uit het dossier blijken dat er sedert dan nog een afhankelijkheidsrelatie met zijn vader zou bestaan bovenop de gewone affectieve banden tussen volwassen familieleden. Aldus is betrokkene geen drie jaar gezamenlijk gevestigd geweest met de Belgische referentiepersoon.

Betrokkene heeft geen minderjarige kinderen met verblijfsrecht in België. De gevallen onder 2° en 3° zijn evenmin op hem van toepassing.

Gezien betrokkene het verblijfsrecht heeft als bloedverwant in neergaande lijn van een Belgische onderdaan, kan hij zich ook niet beroepen op het geval onder 4°. Immers, met "bijzonder schrijnende situaties" worden

situaties bedoeld waarbij het bewijs wordt geleverd van intra-familiaal geweld tijdens het huwelijk of de wettelijke samenwoning (cf. GwH van 07.02.2019, nr. 2019/17, punt B.11.4).

Betrokkene voldoet dus aan geen der uitzonderingsregimes voorzien in artikel 42quater, §4 van de vreemdelingenwet.

Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat of enig medisch bezwaar is dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.

Betrokkene verblijft sedert 20.03.2022 in België (binnenkomststempel), nu dus iets meer dan drie jaar, wat nog een relatief korte termijn is.

Gezien hij nog niet zéér lang in België verblijft, is het niet onredelijk te stellen dat hij nog een zekere mate van voeling moet hebben met de Ghanese maatschappij, met de taal, de cultuur en de lokale gebruiken aldaar. In ieder geval voert betrokkene zelf geen elementen aan met betrekking tot de mate waarin hij banden heeft met Ghana dewelke zich zouden verzetten tegen het nemen van deze beslissing.

Betrokkene is tewerkgesteld als interimair voor (...) NV. Hij wordt ter beschikking gesteld van (...) als handarbeider (cf. overeenkomst voor uitzendarbeid van 10.06.2025). Via deze tewerkstelling verdient hij voldoende inkomsten om in zijn eigen behoeften te voorzien, wat zonder meer een positief element is. Echter dient genoteerd te worden volgens het interimcontract dat betrokkene heeft voorgelegd het slechts gaat om uitzendarbeid wegens een tijdelijke vermeerdering van het werk. Er kan niet blijken uit het dossier dat betrokkene zicht zou hebben op een vaste tewerkstelling. Het feit dat betrokkene als interimair ter beschikking gesteld wordt betekent ook dat het bedrijf slechts een minimale impact zal ondervinden van het beëindigen van het verblijfsrecht van betrokkene. Hij oefent geen leidinggevende functie uit dewelke, indien ze niet ingevuld wordt, nefaste gevolgen kan hebben voor de productiviteit van het bedrijf waaraan hij ter beschikking wordt gesteld. Gelet op de aard van de tewerkstelling, de relatief korte verblijfsduur van betrokkene in België, het gebrek aan bewijzen die aantonen dat hij minstens stappen heeft gezet naar zijn integratie op sociaal en cultureel vlak (infra) en het gebrek aan een beschermenswaardig gezinsleven met in België verblijvende personen, voldoet betrokkenes tewerkstelling en het daarbijhorend inkomen niet om zijn verblijfsrecht te behouden.

Ook voor wat de sociale of culturele integratie betreft kunnen geen elementen worden gevonden in het dossier die een beletsel zouden kunnen vormen voor het nemen van huidige beslissing. Er zitten bijvoorbeeld ook geen stukken in het dossier waaruit zou kunnen blijken dat betrokkene zich zelfs maar heeft ingeschreven voor de verplichte cursussen (lessen Nederlands en een inburgeringscursus). Het kennen van de regiotaal en van de plaatselijke cultuur en gebruiken is broodnodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven. Op basis van het geheel van de stukken is het in elk geval redelijk te concluderen dat de mate van integratie in België zeker niet kan opwegen ten opzichte met die in het land van herkomst, en dat deze dan ook geen beletsel kan vormen voor het nemen van huidige beslissing.

Zoals hiervoor reeds werd aangegeven, kan niet uit het administratief dossier blijken dat er sedert 11.01.2024 nog sprake zou zijn van een afhankelijkheidsband tussen betrokkene en zijn vader bovenop de gewone affectieve banden die bestaan tussen volwassen familieleden. Betrokkene is een volwassen persoon van wie verwacht mag worden dat hij ook zonder de nabijheid van zijn vader zijn leven kan verderzetten, nergens uit het dossier kan het tegendeel blijken.

Betrokkene maakt geen gewag van een relatie met een in België verblijvend persoon. Hij staat ingeschreven bij een andere man, maar er liggen geen stukken voor die kunnen wijzen op een beschermenswaardig gezinsleven met die persoon. Zulks volgt alleszins niet uit het louter feit dat betrokkenen ingeschreven staan op hetzelfde adres. Dat kan even goed bij wijze van vriendendienst of met het doel de kosten voor huisvesting en nutsvoorzieningen te delen. Van minderjarige kinderen met verblijfsrecht in het Rijk is geen sprake.

Gezien het geheel van de voorgelegde documenten en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumain het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene beëindigd. Zijn F-kaart dient gesupprimeerd te worden. (...)"

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesesamenvatting behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Over de ontvankelijkheid

Bij wet van 31 december 2012 (BS 31 december 2012) werd in artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet voorzien dat de verzoekende partij de mogelijkheid heeft om een synthesememorie in te dienen. Het betreft geen verplichting.

Artikel 39/81, derde lid e.v. van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60. Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. (eigen onderlijnen)”

In de Memorie van Toelichting bij de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) wordt expliciet gesteld dat “in de synthesememorie [...] geen nieuwe middelen [kunnen] aangevoerd worden” (Parl. St. Kamer 2010-11, nr. 0772/001, 22-23). De wetgever heeft dit standpunt uitdrukkelijk in de wet opgenomen door in artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet te voorzien dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesememorie “zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60” van dezelfde wet dat bepaalt dat “geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of de nota uiteengezet zijn”. Het begrip ‘nieuw middel’ geldt ook voor de nieuwe uiteenzetting van het middel waardoor de verzoekende partij een nieuwe feitelijke grondslag geeft aan het middel (cf. RvS 26 februari 2013, nr. 222.647; RvS 10 mei 2012, nr. 219.287; RvS 15 december 2011, nr. 216.885; RvS 19 september 2011, nr. 215.199; RvS 19 september 2011, nr. 215.197; RvS 19 september 2011, nr. 215.200; RvS 3 mei 2010, nr. 203.574; RvS 23 december 2009, nr. 199.259; RvS 13 oktober 2008, nr. 186.998; RvS 19 april 2007, nr. 170.187; RvS 26 juni 2003, nr. 121.005). Enkel wanneer het middel onmogelijk in het inleidende verzoekschrift kon worden uiteengezet daar de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, kan hiervan worden afgeweken. In dit geval moeten dergelijke middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk worden opgeworpen.

Het is dan ook duidelijk dat artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet niet toelaat dat in de synthesememorie voor het eerst nieuwe “middelen”, zijnde een voor het eerst in de synthesememorie aangevoerde schending van een rechtsregel, alsook een nieuwe en verschillende feitelijke uiteenzetting omtrent de wijze waarop een rechtsregel wordt geschonden, worden aangewend. Het toelaten van nieuwe rechtsmiddelen of een nieuwe uiteenzetting over de wijze waarop een reeds in het inleidend verzoekschrift aangevoerde rechtsregel wordt geschonden, zou overigens de gelijkheid der partijen in het gedrang brengen daar de verwerende partij alsdan niet de kans heeft gekregen om op het nieuwe middel schriftelijk te repliceren.

De Raad wijst erop dat verzoeker in casu in de synthesememorie een uitgebreid nieuw betoog voert in het kader van het eerste middel (dat geen antwoord vormt op de nota), het tweede middel identiek is aan het middel in het verzoekschrift en een volledig nieuw derde middel toevoegt in de synthesememorie. Bijgevolg bevat de synthesememorie geen samenvatting van de middelen, noch leest de Raad een repliek op de nota met opmerkingen.

Hiermee geconfronteerd ter terechtzitting, heeft de raadvrouw van verzoeker hier niets op te zeggen.

Verzoeker toont ook niet aan en de Raad kan niet anders vaststellen dan dat de grondslag van de middelen niet reeds bestond op het ogenblik dat het verzoekschrift tot nietigverklaring werd ingediend. Het nieuw middel en de uitbreiding van een in het verzoekschrift opgeworpen middel, die slechts voor het eerst ontwikkeld worden in de synthesememorie, zijn laattijdig en onontvankelijk (cf. RvS 28 juni 2012, nr. 220.059; RvS 19 maart 2012, nr. 218.528; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738; RvS 26 april 2007, nr. 170.603).

De synthesememorie is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend zesentwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

A. MAES